

(Hey) sagde, at Forslaget var Hastværksarbejde, maa jeg protestere ogsaa af Hensyn til den Administration, der har været beskæftiget med Udarbejdelsen. I Sommersamlingen rettede det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) en Art Opfordring til Finansministeren om at fremkomme med et saadant Forslag, og jeg svarede da, at et saadant Forslag var overvejet i Finansministeriet, men at Udarbejdelsen maatte tage Tid. Selv om det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds har Ret i, at man har benyttet fremmede Lovforslag og ganske særlig det svenske til Mønster for dette Lovforslags Udarbejdelse, hvilket i ingen Henseende har været skjult af Finansministeriet, maa jeg dog sige, at ved saadanne Skattelovforslag overvejes hver enkelt Paragraph, ja hvert enkelt Udtryk meget omhyggeligt, først af Finansministeriets Embedsmænd, som tør siges at besidde Indsigt i og Kundskab om saadanne Spørgsmaal, dernæst af Finansministeren, om hvem man maa haabe, at han, naar han har faaet Embedet, dog har nogen Forstand paa det, hans Embede drejer sig om, og endelig naturligvis af Ministerens Kolleger, inden det kommer til den høje Rigsdag. Saaledes er det ogsaa sket denne Gang, derfor har det taget nogen Tid, inden Forslaget kunde fremsættes for Rigsdagen. Det skete den 6. Oktober. Det lykkedes mig at faa Folketinget til at behandle Sagen ved første Behandling den 19. Oktober skønt derved første Behandling af Finansloven afbrødes, og endelig blev Lovforslaget vedtaget i Folketinget ved tredje Behandling den 20. November. Jeg tror ikke, der har været Hastværksarbejde fra nogen Side; Forslaget er ogsaa blevet underkastet en grundig Behandling i Folketinget, i dets Udvalg, og de Indvendinger, som nu rejses i det høje Landsting mod Forslaget, er paa ingen Punkter egentlig forskellige fra dem, som rejstes i Folketingsudvalget, men som det lykkedes mig ved i alt Fald tre Partiers Hjælp at gøre betydningsløse overfor det endeligt vedtagne Forslag.

Jeg ved ikke, om det vil være nyttigt, at jeg gennemgaar, hvad hvert enkelt Medlem har sagt mod det nuværende Forslag, det kunde være, at det snarere vilde skade end lette den videre Behandling, hvis jeg gjorde det udførligt. Jeg takker det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds for de Ord, han sagde om Forhandlingen i Folketinget, hvor ganske sikkert den Form, Diskussionen efterhaanden fik, ikke var til nogen Nytte for Forhandlingen. Men jeg maa dog

forbeholde mig at komme ind paa nogle af de Spørgsmaal, der er rejste.

Spørgsmaalet om selve Indtægten er jo for saa vidt afgjort fra alle Sider derhen, at alle vil være med til at skaffe Staten en Indtægt gennem en saadan Omsætningsafgift som den, der her er Tale om. Det nægter ingen at være med til, men der er dog hos nogle Medlemmer Tvivl om, hvorvidt man kan sætte Stempelafgiften saa højt, som den er sat i Folketinget. Det var særlig det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen), som var inde herpaa og herom sagde, at det kunde være, at man, naar man satte Afgiften for højt, netop ikke fik den Indtægt ind, som man ellers kunde vente. Jeg maa derom sige, at naar Folketinget har forhøjet Emissionsstemplet for Aktier fra $\frac{1}{3}$ og $\frac{2}{3}$ til 1 pCt., er der ikke Tvivl om, at den forøgede Indtægt vil indkomme. Ingen her i Landet vil tro, at man udsteder færre eller flere Aktier, om der er et lidt højere eller lidt mindre Emissionsstempel, og jeg forholder mig paa samme Maade overfor Forhøjelsen af Promillen fra $1\frac{1}{2}$ pro mille til 2 pro mille, og der maa jeg stadig fremhæve, at der fra de interesseredes Side — det er jo her Banker og Vekselerere — i den Henseende egentlig ikke er rejst nogen Indvending mod denne Forhøjelse. Det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) sagde om denne Forhøjelse, som han ikke var imod, at den havde det Fortrin, at den passende kunde deles i 1 pro mille til Køberen og 1 pro mille til Sælgeren, men senere i sit Foredrag sagde han, at Banker og Vekselerere, som de to Lovforslag i væsentlig Grad berører, var ikke berørte af Afgiften, for de vilde ikke komme til at udrede den. Ja, eet af to maa da være Tilfældet: enten falder Afgiften paa Køberen halvt og paa Sælgeren halvt, eller ogsaa falder den kun paa den ene Part, saa jeg synes, det ærede Medlem har gjort sig skyldig i en Modsigelse. Men det ærede Medlem gik jo med til den Afgiftsforhøjelse, der er vedtaget i Folketinget, og jeg maa da forstaa det ærede Medlem og ærede Medlemmer fra anden Side saaledes, at deres Indvendinger ikke særlig retter sig paa dette Punkt. Jeg tror heller ikke — der er jeg enig med det ærede Medlem —, at det vil kunne nytte noget at gaa derimod, jeg tror ikke, naar Folketinget har vedtaget en saadan ny Skat som den, det her drejer sig om, at det høje Landsting da med stor Styrke vil kunne gaa op derimod. Det ligger nu en